

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/108/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124297124
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6124297124.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX B. B., zastúpená: JUDr. Daniel Janšo, advokát so sídlom Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi: A. B., C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX B. B., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15. mája 2024, č. k.: 16C/30/2024 - 66, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu vo výrokoch I. a III. potvrdzuje.
- II. Uznesenie okresného súdu vo výroku IV. zrušuje.
- III. Odvolanie odporcu proti výroku II. odmieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že:

„I. Súd odporcovi dočasne zakazuje vstup do nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom B. B., katastrálny odbor, obec B. B., okres B. B., k. ú. B. B., evidovanú na LV č. XXXX, a to byt č. XX, na poschodí: X G. G. H. XX, v F. I. - súpisné číslo XXXXX, nachádzajúcom sa v B. B., E. J. E. F. XX, postavenom na parcele č. K. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3050 m².

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietla.

III. Súd ukladá navrhovateľke povinnosť podať voči odporcovi žalobu vo veci samej na usporiadanie ich vzťahov k spoločnej nehnuteľnosti vedenej L. M. B. B., katastrálny odbor, obec B. B., okres B. B., k. ú. B. B., evidovanú na LV č. XXXX, a to byt č. XX, na poschodí: X G. G. H. XX, v F. I. - N. H. XXXXX, nachádzajúcom sa v B. B., E. J. E. F. XX, postavenom na parcele č. K. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3050 m², t. j. povinnosť podať voči odporcovi žalobu o vylúčenie odporcu z užívania uvedenej nehnuteľnosti, resp. žalobu o obmedzenie užívacieho práva odporcu k uvedenej nehnuteľnosti, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu dňa 14. 5. 2024 domáhala podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, aby súd uložil odporcovi povinnosť dočasne opustiť nehnuteľnosť vedenú Okresným úradom B. B., katastrálny odbor, obec B. B., okres B. B., k. ú. B. B., evidovanú na LV č. XXXX, a to byt č. XX, na poschodí: X G. G. H. XX, v F. I. - N. H. XXXXX, nachádzajúcom sa v B. B., E. J. E. F. XX, postavenom na parcele č. K. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3050 m², ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcu a navrhovateľky a zároveň uložil odporcovi zákaz dočasne vstupovať do nehnuteľnosti, ako aj náhrady trov konania, ktoré jej v súvislosti s týmto neodkladným opatrením vznikli.

3. Súd predovšetkým konštatoval, že v danom prípade ide už o tretí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Predchádzajúce dva návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia vedené tamajším súdom pod sp. zn. 11C/20/2024 a 11C/22/2024 súd zamietol.

4. Navrhovateľka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý odôvodnila tým, že navrhovateľka a odporca vedú rozvodové konanie a konanie o úpravu práv a povinností voči maloletým deťom, ktoré nie je právoplatne skončené. Navrhovateľka už podala dva predchádzajúce návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia. Prvý bol zamietnutý kvôli chýbajúcim dôkazom, druhý preto, že navrhovateľka nebývala v spoločnom byte. Dňa 14. 05. 2024 sa však nastahovala späť do vyššie špecifikovaného bytu a opätovne podáva návrh s prílohami, ktoré potvrdzujú jej tvrdenia. Poukázala na to, že manželstvo s odporcom popisuje ako neideálne, s postupne rastúcou agresivitou zo strany odporcu, ktorú pripisuje jeho častému pitiu alkoholu. Agresivita sa prejavovala verbálnymi útokmi a fyzickým násilím. Zdôraznila incidenty domáceho násillia, prvý fyzický útok sa udial v decembri 2016, keď ju odporca kopol. Ďalší incident sa stal v zime 2017, keď ju odporca sotil, čo spôsobilo jej pád. Odporca mal podľa navrhovateľky pravidelne vyvolávať konflikty, kričať a ponižovať ju a ich deti. Posledný veľký incident sa stal 1. novembra 2023, keď ju odporca opäť fyzicky a verbálne napadol, pričom utrpela viditeľné zranenia. Po tomto incidente navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť. Následne ju odporca kontaktoval telefonicky a obmedzil jej prístup k spoločným finančným prostriedkom a dokumentom. Odporca vymenil zámky na spoločnom byte a odmietal navrhovateľke umožniť v byte bývať, ako aj platiť hypotéku za túto nehnuteľnosť. Navrhovateľka sa následne dostala do finančných problémov, ktoré ju prinútili vrátiť sa do spoločnej nehnuteľnosti, kde si dňa 14. 05. 2024 zabezpečila prístup pomocou kľúčovej služby. Uviedla, že sa obáva nepredvídateľného návratu odporcu do bytu, čo vzhľadom na jeho agresívne správanie vníma ako reálnu hrozbu pre jej život a zdravie, ako aj pre život a zdravie ich maloletých dcér. Z uvedených dôvodov žiadala súd o nariadenie neodkladného opatrenia na ochranu pred odporcom, pretože bez tejto ochrany bude jej situácia bezvýchodisková.

5. Súd rozhodoval o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP). V takýchto prípadoch môže byť opatrenie nariadené, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. V kontexte rozhodovania o neodkladnom opatrení súd posudzuje, či sú osvedčené základné skutočnosti odôvodňujúce okamžitú, aj keď len dočasnú úpravu právnych pomerov.

6. Pri rozhodovaní vychádzal z právnych kritérií pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd posudzoval návrh podľa viacerých kritérií: a) Princíp opodstatnenosti – skutočnosti uvedené navrhovateľkou musia osvedčiť potrebu neodkladného opatrenia na úpravu pomerov strán alebo obavu z ohrozenia exekúcie; b) Princíp efektívnosti – musí byť možné dosiahnuť ochranu, o ktorú sa navrhovateľka domáha, uložením požadovaného opatrenia; c) Princíp proporcionality – neodkladné opatrenie nesmie odporcovi spôsobiť neprimeranú ujmu; d) Princíp dočasnosti – nesmie vytvoriť trvalý stav, ale dočasný stav do právoplatného rozhodnutia.

7. Okresný súd na základe LV č. XXXX mal osvedčené, že trojizbový byt, ktorý je predmetom sporu, sa nachádza v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a odporcu. Byt bol nadobudnutý na základe kúpnej zmluvy v roku 2011.

8. Z predložených dôkazov, vrátane potvrdení od polície a ďalších dokumentov, súd dospel k záveru, že odporca sa voči navrhovateľke správal násilne. Z dôkazov vyplynulo, že navrhovateľka podala oznámenia o priestupkoch a trestných činoch súvisiacich s útokmi a prenasledovaním zo strany odporcu.

9. Súd vzal do úvahy, že navrhovateľka po odchode z bytu (po incidente dňa 1. novembra 2023) sa do bytu spolu s maloletými deťmi vrátila dňa 14. mája 2024. Tento návrat mal súd osvedčený z fotodokumentácie a ďalších dôkazov.

10. Navrhovateľka netvrdila, že by odporca v byte reálne býval, čo bolo súdom potvrdené. Odporca sa teda nezdržiava v predmetnej nehnuteľnosti, aj keď je spoluvlastníkom.

11. Súd čiastočne vyhovel návrhu, návrh zamietol v časti, ktorá sa týkala povinnosti odporcu dočasne opustiť nehnuteľnosť, pretože z dôkazov nebolo osvedčené, že by odporca v byte býval. Neexistuje preto dôvod nariadiť opustenie bytu.

12. Súd však vyhovel návrhu v časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala zákazu vstupu odporcu do bytu. Tento zákaz bol odôvodnený predloženými dôkazmi o násilí, ktoré odporca páchal na navrhovateľke, čo vyvolalo dôvodnú obavu o jej telesnú a duševnú integritu, ako aj o bezpečnosť maloletých detí.

13. Vzhľadom na dočasný charakter nariadeného opatrenia súd uložil navrhovateľke povinnosť podať žalobu o usporiadanie vzťahov k spoločnej nehnuteľnosti. To znamená, že navrhovateľka musí podať žalobu o vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti alebo o obmedzenie jeho užívacieho práva.

14. Súd zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, keďže výsledok konania bol pre obe strany rovnaký, návrh bol čiastočne zamietnutý a čiastočne mu bolo vyhovené.

15. V súhrne súd dospel k záveru, že existuje dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne zákaz vstupu odporcu do bytu. Súčasne bola zamietnutá časť návrhu o povinnosti odporcu opustiť nehnuteľnosť, keďže odporca v byte nebýva. Navrhovateľka musí podať žalobu na usporiadanie

právnych vzťahov k spoločnej nehnuteľnosti, aby súd mohol definitívne rozhodnúť o ďalších právach a povinnostiach. Súd vo veci aplikoval § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e), § 336 ods. 1 CSP.

Odvolaie

16. Proti rozhodnutiu sa odvolal odporca. Odvolanie podal proti uzneseniu v celom rozsahu. Odôvodnil ho podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odporca v odvolaní uviedol nasledujúce podstatné argumenty. Odporca spochybnil pravdivosť navrhovateľkiných tvrdení. Popiera tvrdenia navrhovateľky týkajúce sa domáceho násillia, ktoré uvádza ako hlavný dôvod na vydanie neodkladného opatrenia (zákaz vstupu do spoločného bytu). Tvrdí, že incidenty z rokov 2016 a 2017 sa odohrali inak, ako ich popisuje navrhovateľka, a že išlo len o slovné výmeny názorov. Rovnako popiera incidenty z 1. a 2. novembra 2023, kde priznal len jednu facu, ktorú dal navrhovateľke po tom, čo ju pristihol s iným mužom v byte.

18. Zdôrazňuje, že pre vydanie neodkladného opatrenia musí navrhovateľka preukázať určité osvedčenie o svojich tvrdeniach, čo podľa neho nespĺnila. Navrhovateľkou predložené dôkazy (ako oznámenia o priestupkoch a zápisnice z predchádzajúcich súdnych pojednávaní) podľa odporcu nepodporujú tvrdenia o násillí a ani nárast agresivity odporcu.

19. Odporca v odvolaní poukazuje na to, že navrhovateľka už v marci 2024 dvakrát neúspešne žiadala o vydanie neodkladného opatrenia. V oboch prípadoch súd zamietol jej návrhy, pričom neuznal dôkazy o násillí. Podľa neho nedošlo od tej doby k žiadnej podstatnej zmene situácie, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie. Obviňuje navrhovateľku, že účelovo manipuluje so situáciou, aby dosiahla jeho vylúčenie z bytu a tým získala výhodu v súdnych konaniach, vrátane rozvodu a úpravy rodičovských práv. Uvádza príklad incidentu zo dňa 18. mája 2024, kedy podľa neho navrhovateľka zámerne privolala súkromnú bezpečnostnú službu, aby vyvolala konflikt pri odovzdávaní detí.

20. Tvrdí, že súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy ako osvedčenie násillia a poukazuje na to, že zápisnice z pojednávaní o rozvode a úprave rodičovských práv nepredstavujú rozhodnutie o právach a povinnostiach, a preto by nemali byť použité ako dôkaz o násillí. Argumentuje aj tým, že vydanie neodkladného opatrenia (zákaz vstupu do bytu) je neprimeraným zásahom do jeho vlastníckych práv, pričom uvádza, že má trvalý pobyt v nehnuteľnosti a počas svojho pobytu na Slovensku sa tam zdržiava. Tvrdí, že týmto rozhodnutím je nútený prebývať mimo svojho domova, čo mu spôsobuje finančné ťažkosti. Odvoláva na právne zásady, najmä princíp proporcionality, ktorý by mal byť uplatnený pri vydávaní neodkladných opatrení. Podľa neho súd nezvážil dostatočne kolíziu práv navrhovateľky na ochranu zdravia a života s jeho právom na vlastníctvo majetku a neprimerane zasahuje do jeho práv.

21. Tiež uvádza, že súd svojim rozhodnutím porušil zásadu prezumpcie neviny, keď za osvedčené považoval len tvrdenia navrhovateľky, pričom v priestupkovom konaní týkajúcom sa násillia nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. Podporuje to aj citáciou z uznesenia Ústavného súdu SR a rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva. Na základe týchto argumentov odporca v odvolaní žiada zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Vyjadrenie k odvolaniu

22. Navrhovateľka sa v plnom rozsahu stotožnila s napadnutým uznesením a považuje ho za zákonné. Tvrdí, že ide o nevyhnutné opatrenie na zabezpečenie ochrany jej života a zdravia, ako aj zdravia ich maloletých detí O. a D., pred manželom. Odporca opakovane spochybňuje tvrdenia o jeho násilnom a agresívnom správaní, ktoré navrhovateľka uvádza ako základ pre svoje konanie. Tvrdí, že nepreukázala jeho násilné správanie, a naopak, obviňuje ju z údajnej nevery. Tieto tvrdenia však podľa nej nie sú podložené dôkazmi a sú nepravdivé.

23. Navrhovateľka tvrdí, že odporca neustále mení svoje verzie ohľadom jej údajnej nevery. Jeho tvrdenia považuje za vykonštruované a absurdné, čo majú podľa nej potvrdzovať aj svedkovia, vrátane ich maloletých detí.

24. Tiež odmieta obvinenia, že by si zo spoločnej domácnosti odcudzila finančnú hotovosť, a tvrdí, že nemala vedomosť o žiadnej obálke s hotovosťou vo výške 12 800 EUR, o ktorej hovorí odporca. Tvrdí, že manžel si všetky finančné prostriedky riadil sám, pričom ona nebola informovaná o jeho finančných rozhodnutiach. Odporca tvrdí, že až do novembra 2023 sám hradil platby za hypotéku. Navrhovateľka ale uvádza, že platby uskutočňovala zo spoločného účtu, na ktorý odporca posielal peniaze len na účely úhrady hypotéky a energií. Ostatné výdavky domácnosti a starostlivosť o deti niesla na svojich pleciach navrhovateľka.

25. K incidentu z 18. mája 2024 uviedla, že v odvolaní odporca priložil videonahrávku incidentu, ktorá bola natočená jeho sestrou. Navrhovateľka tvrdí, že video nezodpovedá skutočnostiam uvedeným odporcom, a že incident vyvolal strach a stres u maloletých detí.

26. Poukázala na vykonštruované obvinenia odporcu. Uvádza, že odporca odstránil z ich spoločnej nehnuteľnosti všetok spoločný majetok, čo považuje za nezmyselné, keďže odporca tvrdí, že v tejto nehnuteľnosti naďalej prebýva a vlastní tam osobné veci.

27. Ďalej uvádza, že manžel sa správa násilne a agresívne, čo negatívne ovplyvňuje ich maloleté deti. Deti sa svojho otca boja a jeho konanie k nim vyvoláva vážne psychologické dopady. Navrhovateľka žiada, aby odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu v plnom rozsahu a odmietol odvolanie odporcu.

Replika odporcu

28. V replike sa odporca zaoberá viacerými kľúčovými otázkami týkajúcimi sa súdneho konania a správania navrhovateľky. Odporca opakovane popiera, že by sa voči navrhovateľke správal násilne alebo agresívne, a to najmä s odvolaním na to, že ani ich deti neuviedli svedectvo o násilí. Jediný násilný incident, ktorý odporca priznáva, je facka, ktorú navrhovateľke uštedril. Navrhovateľka však podľa odporcu tento incident zveličila, pričom ani pri podaní trestného oznámenia neuviedla, že by mala fyzické zranenia. Tvrdí, že tento jediný incident nesprávne slúži ako základ pre vydanie neodkladného opatrenia.

29. Rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým mu bol zakázaný prístup do spoločnej nehnuteľnosti, považuje za neprimerané a nedostatočne odôvodnené. Poukazuje na to, že dôkazná situácia v čase vydania opatrenia nebola dostatočná na takýto zásah, pričom odmieta akékoľvek ďalšie tvrdenia navrhovateľky o násilí alebo ohrození.

30. Odporca v replike obviňuje navrhovateľku z toho, že si prisvojila finančné prostriedky z ich spoločných úspor vo výške 32 800 EUR, ktoré si odniesla pri odchode z domácnosti. Tiež poukazuje na nesprávne používanie finančných prostriedkov zo spoločného účtu, kvôli čomu bol nútený obmedziť jej prístup k týmto prostriedkom.

31. Naďalej tvrdí, že navrhovateľka mala mimomanželské vzťahy, pričom si vodila mužov do ich spoločného bytu. Zdôraznil, že práve tieto vzťahy boli príčinou hádok medzi nimi a narušenia ich vzťahu. Navrhovateľka zámerne provokovala a manipulovala s okolnosťami, aby mohla proti nemu viesť súdne a iné konania. Považuje za nepravdivé tvrdenia navrhovateľky, že by nemala kam ísť po odchode z bytu, keďže vlastní polovicu rodinného domu. Navrhovateľka najprv súhlasila s predajom bytu, avšak následne svoj postoj zmenila, čím zmarila spoločné plány na predaj.

32. Odmieta obvinenia, že jeho správanie malo negatívny vplyv na deti, a tvrdí, že navrhovateľka manipuluje deti proti nemu. Uvádza, že aj napriek tomu, že deti prejavujú určitú rezervovanosť, ich vzťah je vrúcny a pozitívny. Odmieta tiež tvrdenia, že by sa voči deťom správal násilne, a tvrdí, že navrhovateľka si tieto udalosti vymyslela.

33. Poukázal na zneužitie právnych skúseností navrhovateľky, ktorá v minulosti pracovala pre advokátske kancelárie a využíva svoje právne znalosti na manipuláciu s konajúcimi orgánmi, aby ho vykreslila v negatívnom svetle. Tiež tvrdí, že navrhovateľka zneužíva situácie na vytvorenie falošných dôkazov, napríklad pri incidente so strážnou službou. Nariadenie neodkladného opatrenia považuje za neodôvodnené a navrhuje jeho zrušenie. Tvrdí, že v čase jeho vydania neexistovali dostatočné dôvody, ktoré by odôvodňovali taký zásah do jeho vlastníckeho práva. Zotrval na argumentoch uvedených v odvolaní, pričom vyjadruje svoj zámer nevstupovať späť do spoločného bytu.

Duplika navrhovateľky

34. Navrhovateľka zotrvala na svojich predošlých argumentoch a tvrdí, že odporca bol dôvodne podozrivý z fyzického násillia, čo odôvodňuje vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa odporcovi zakazuje vstup do spoločného bytu. Odporca vo svojom vyjadrení priznáva, že dal navrhovateľke facku, avšak podľa navrhovateľky bagatelizuje skutočnú mieru násillia. Navrhovateľka dokladá dôkazy, ako sú fotodokumentácia zranení, lekárska správa a čestné vyhlásenie.

35. Poukázala na psychický stav odporcu, pričom sa odvolala na znalecký posudok D. B. G. P. č. 48/2024 zo dňa 4.8.2024, znalkyne pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, podľa ktorého odporca trpí trvalou bludovou poruchou z okruhu schizofrénií. Tento posudok potvrdzuje, že psychický stav odporcu má negatívny vplyv na jeho vnímanie reality, a to najmä vo vzťahu k navrhovateľke a ich deťom. V tejto súvislosti zdôraznila, že uvedený znalecký posudok jednoznačne spochybňuje všetky tvrdenia odporcu uvedené v odvolaní ako aj replike, pretože potvrdzuje, že trpí duševnou poruchou spojenou s bludmi, pričom ako jeden z bludov sa výslovne uvádza, že mal údajne vidieť muža vchádzať a potom vychádzať zo spoločného bytu. Z tohto dôvodu považuje tvrdenia odporcu za nepravdivé a spochybnené.

36. Pretrvávajúcu agresivitu odporcu voči navrhovateľke preukazuje aj nahrávka telefonátu odporcu navrhovateľke zo dňa 24. 5. 2024, kedy sa jej vyhrážal so slovami: „nejeb ma Ty, Ty kurva krpatá vyjebaná ... nejeb ma, lebo sadnem do auta do piči a hneď som na Slovensku, kurva a uvidíš a bude koniec a bude koniec kamarátka, nejeb ma do piči“. Uvedený znalecký posudok ako aj nahrávka telefonátu potvrdzuje agresivitu odporcu voči navrhovateľke keď znalecký posudok túto popisuje ako bronchiálnu agresivitu, čo je prudká agresivita, kedy odporca zrejme pod vplyvom bludov sa niekoľkokrát dopustil fyzického ako aj psychického násillia voči navrhovateľke. Táto skutočnosť jednoznačne potvrdzuje správnosť uznesenia okresného súdu.

37. Poukázala na znalecký posudok D. D. I., ktorý preukazuje, že odporca má negatívny vplyv na psychický vývin ich spoločných detí, ktoré vnímali jeho stavy opitosti ako stresujúce a jeho správanie voči navrhovateľke bolo agresívne. Tento posudok potvrdzuje, že odporca nie je schopný konštruktívnej komunikácie a spolupráce v otázkach starostlivosti o deti, pričom sa odporca správa voči navrhovateľke verbálne agresívne.

38. K námietke o jej spoluvlastníckom podiele na nehnuteľnosti navrhovateľka priznáva, že je spoluvlastníčkou domu v D., avšak dom nie je vhodný na trvalé bývanie kvôli potrebe rekonštrukcie, nedostatočnému zatepleniu a prítomnosti plesní. Zdravie ich maloletých detí by bolo ohrozené pobytom v tomto dome. Zároveň odmieta tvrdenia odporcu, že mu bránila v kontakte s dcérami, a zdôrazňuje, že dcéry sa odporcu boja. Znalecký posudok podporuje jej tvrdenie, že odporcovo správanie malo na deti negatívny vplyv, a ak sa jeho psychický stav nebude liečiť, môže to viesť k agresívnemu správaniu voči deťom.

39. Navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, a aby nevyhovel odvolaniu odporcu.

Právne posúdenie odvolacím súdom

40. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výrokoch I. a III. Odvolanie odporcu proti výroku II. odmietol podľa § 386 písm. b) CSP. Zároveň rušil výrok IV. podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

41. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

42. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie, pokiaľ ide o výrok I. a III. rozhodol správne. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi vyslovenými súdu prvej inštancie, ktoré boli síce stručne odôvodnené, avšak vychádzajú z relevantných skutočností a dôkazov obsiahnutých v spise, na ktoré súd odkazuje v bode 4 svojho odôvodnenia a z ktorých vyplynuli skutočnosti, ktorými boli osvedčené tvrdenia navrhovateľky o splnení predpokladov pre vyhovenie návrhu, keď súd dospel k záveru, že existuje dôvodné podozrenie z násillia odporcu voči navrhovateľke. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že odporca v odvolaní ale aj v replike argumentuje aj tými okolnosťami, ktoré nie sú až tak relevantné pre rozhodnutie v danej veci. Podstatou konania je preskúmanie podmienok, či možno dospieť k záveru, že odporca je dôvodne podozrivý z násillia.

43. Vzhľadom na argumentáciu odporcu aj navrhovateľka reagujú na tvrdenia odporcu uvádza také skutočnosti, ktoré sú relevantné pre konanie vo vzťahu k úprave práv a povinností práv k maloletým deťom ako aj pre rozvod manželstva. Je síce pravdou, že vzťahy medzi rodičmi majú podstatný vplyv na toto rozhodovanie, predmetom posúdenia v danom konaní je však úprava pomerov v zmysle § 325 ods. 1 CSP.

44. Rozhodnutie súdu sa zakladá na posúdení skutkového stavu veci, dôkazov a argumentov oboch strán. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôkazy predložené navrhovateľkou (výpovede svedkov, lekárske správy, správy od polície alebo iných kompetentných orgánov) dostatočne preukázali, že odporca sa dopustil násillného správania voči navrhovateľke. Toto násillie sa malo prejaviť fyzickým i psychickým ubližovaním, ktoré malo za následok ohrozenie fyzického a psychického zdravia navrhovateľky. Súd pritom zdôraznil, že aj hrozba násillia a psychické zneužívanie môžu byť považované za formy násillného správania. Súd sa v rozhodnutí zaoberal aj vierohodnosťou výpovedí oboch strán a vyhodnotil, že výpovede navrhovateľky sú konzistentné a podporené objektívnymi dôkazmi. Naopak, výpovede odporcu, ktorý násillie poprel, boli vyhodnotené ako nedostatočné na vyvrátenie podozrenia z násillného správania.

45. Odporca v odvolaní v odvolaní namietal rozhodnutie súdu ako nesprávne, pričom popieral svoje násillné správanie. V odvolaní tvrdil, že sa nikdy nedopustil násillia voči navrhovateľke a že súd nesprávne posúdil jeho správanie. Uvádza, že jeho konanie bolo nesprávne interpretované ako

násilie, keď v skutočnosti šlo o bežné hádky a výmeny názorov, ktoré sa môžu vyskytnúť v každom partnerskom vzťahu. Odporca ďalej namietal, že súd sa pri rozhodovaní oprel o dôkazy, ktoré považuje za nepostačujúce alebo nevhodné. Spomína konkrétne výpovede svedkov, ktoré podľa jeho názoru neboli dostatočne objektívne, a spochybňuje aj lekárske správy, ktoré podľa neho nemajú priamy súvis s jeho údajným násilným konaním. Tiež zdôraznil, že neexistujú jednoznačné dôkazy, ktoré by ho priamo spájali s násilným činom, ako napríklad svedecké výpovede priamych očitých svedkov konkrétnych násilných aktov.

46. Ďalej namietal, že súd nejasne definoval, čo považuje za psychické násilie, a tvrdil, že jeho správanie voči navrhovateľke bolo primerané, bez úmyslu psychicky ju zneužívať. Poukázal na to, že aj slovné konflikty môžu byť v kontexte partnerských vzťahov bežné a nemali by byť automaticky považované za násilie. V odvolaní odporca ďalej tvrdil, že súd vykazoval známky predpojatosti voči nemu a že nebol schopný objektívne posúdiť situáciu. Podľa neho súd jednostranne preferoval výpovede a dôkazy navrhovateľky, pričom jeho vlastné výpovede a dôkazy neboli posúdené s rovnakou mierou vážnosti.

47. Navrhovateľka vo svojich vyjadreniach trvala na tom, že odporca sa voči nej dopustil opakovaného fyzického aj psychického násillia. Opierala sa o viaceré dôkazy vrátane lekárskeho správ, ktoré dokumentujú jej fyzické a psychické zranenia, a výpovedí svedkov, ktorí boli svedkami jej zhoršujúceho sa stavu. Navrhovateľka zdôraznila, že jej strach z odporcu bol reálny a že jeho správanie malo závažné následky na jej zdravie. Taktiež poukazovala na to, že odporca sa správal manipulatívne a že jeho násilie nebolo len fyzické, ale malo aj dlhodobý psychologický charakter.

48. Na základe predložených dôkazov a argumentov strán odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu je odôvodnené a založené na primeranej analýze skutkového stavu. Súd správne vyhodnotil, že dôkazy predložené navrhovateľkou dostatočne preukazujú existenciu násilného správania zo strany odporcu, pričom súd vzal do úvahy aj nepriame formy násillia, ako je psychické zneužívanie a hrozba násillia.

49. Odporcove argumenty v odvolaní sa z veľkej časti zakladajú na popretí skutkových zistení a tvrdení o nedostatočnosti dôkazov. Avšak, jeho argumentácia je v tomto ohľade slabšia, pretože súd mal k dispozícii množstvo dôkazov, ktoré podporovali tvrdenia navrhovateľky. Odporca taktiež nepredložil dostatočné dôkazy na podporu svojho tvrdenia, že jeho správanie bolo nesprávne interpretované ako násillné.

50. Námiety týkajúce sa nejasnej definície psychického násillia môžu byť zaujímavým právnym bodom, avšak v tomto prípade súd jasne vyhodnotil správanie odporcu ako také, ktoré viedlo k značnému psychickému stresu a úzkosti navrhovateľky. Tento záver bol založený na výpovediach a dôkazoch, ktoré svedčili o zhoršujúcom sa psychickom stave navrhovateľky v dôsledku správania odporcu.

51. V rozhodovanom prípade je nepochybne prítomné subjektívne vnímanie vzájomného spolužitia navrhovateľkou a odporcom. Z obsahu spisu vyplývajú opisy udalostí z pohľadu vnímania či už navrhovateľkou alebo odporcom. Nie je spochybnené, čo uznal aj odporca, že dal facku odporkyňi. Je problematické ustáliť, či išlo len o „pohladenie“ alebo skutočnú „ranu“ 103 kg muža. Odporca to bagatelizuje, čo rozhodne navrhovateľka považuje za útok na svoju integritu. Odvolací súd sa s ňu stotožňuje. A rozhodne nie je to z dôvodu predpojatosti, ale objektívneho posúdenia skutočnosti. Okresný súd tiež nedostatočne v rozhodnutí vyargumentoval jednotlivé listinné dôkazy, lekárske správy, keď napr. v bode 24 odôvodnenia svojho rozhodnutia uvádza, že z nej nie je zrejmé, že osobou, o vyšetrení ktorej bola lekárska správa, resp. záznam spísaný, bola navrhovateľka, lebo v nej nie je uvedené meno a ani podpis pacienta. Z čestného vyhlásenia k lekárskej správe zo dňa 22. 4. 2024 vyhotoveného D. Q. C. jednoznačne vyplýva, že dňa 2. 11. 2023 v dopoludňajších hodinách bola požiadaná A. B. o fyzikálne vyšetrenie a lekársku prehliadku za účelom popísania aktuálneho zdravotného stavu, pričom vykonal vyšetrenie a popísal aktuálny nález.

52. Odvolací súd taktiež poukazuje na zvukový záznam telefonického hovoru medzi navrhovateľkou a odporcom, na ktorý poukazuje vo svojich podaniach aj navrhovateľka, z ktorého nepochybne vyplýva agresívny tón a vyhrážky, ktoré je mohli u navrhovateľky vzbudiť dôvodnú obavu o svoje zdravie. Slovník je mimoriadne vulgárny. Odvolací súd preto nemôže uveriť argumentom odporcu uvedeným v odvolaní.

53. Odvolací súd poukazuje na predložený listinný dôkaz, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 24. 1. 2024 vo veci 37P/171/2023, kde boli vypočuté aj maloleté deti, pričom z výsluchu maloletej D. B., nar. 24. 3. 2010 vyplýva, že táto uviedla, že keď potrebovali peniaze do školy, odporca im povedal „kobyľky vyjebané“, pričom zo zápisnice vyplýva, že maloletá mala pritom slzy v očiach. Tiež vypovedala, že pri incidente odporca navrhovateľke plesol po tvári a chytili pod krk, keď kontroloval jej mobil. Maloletá okrem iného uviedla, že keď odporca nebol doma, nechodili k nim cudzí muži, len susedia.

54. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na pripojený konzultantský psychiatrický znalecký posudok č. 48/2024 vyhotovený D. B. G. P. zo dňa 4. 8. 2024, ktorý bol vyhotovený po rozhodnutí súdu v tomto konaní a ktorý len potvrdzuje správnosť záverov súdu prvej inštancie. Z jeho záveru nepochybne vyplýva,

že odporca trpí duševnou poruchou z okruhu schizofrénii, tzv. trvalou poruchou s bludmi, pričom znalkyňa odporučila nariadiť otcovi – odporcovi ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou aj vzhľadom k jeho zamestnaniu a plneniu si rodičovských povinností a zároveň v podstate izolovaným, aj keď systematizovaným bludom viazaným na manželstvo.

55. Na základe tohto hodnotenia je možné dospieť k záveru, že rozhodnutie súdu bolo správne a primerane reflektovalo skutkové okolnosti prípadu.

56. Pokiaľ ide o výrok II., odvolací súd odmietol odvolanie odporu sú, pretože bolo podané neoprávnenou osobou. Podľa § 386 písm. b) CSP platí, že odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou. Podať odvolanie je oprávnená strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V prípade, ak je odvolanie podané osobou, ktorá nie je oprávnená na podanie odvolania, odvolací súd takéto odvolanie uznesením odmietne. Odvolania odporcu vyplýva, že toto podal v celom rozsahu, teda proti všetkým výrokom, a to aj proti výroku II., ktorým bolo rozhodnuté v jeho prospech.

57. Odvolací súd taktiež zrušil výrok IV. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Okresný súd navrhovateľke uložil povinnosť voči odporcovi podať žalobu vo veci samej podľa § 336 ods. 1 CSP. Odvolací súd poukazuje na § 336 ods. 3 CSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. Podľa ods. 4 ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

58. Z ustanovenia § 335 ods. 1 vyplýva, že o nariadenom neodkladnom opatrení súd rozhoduje v ďalšom procesnom postupe v závislosti od toho, či je žaloba v lehote podaná, prípadne, akým spôsobom je vo veci následne rozhodnuté. Na základe tohto postupu je možné dospieť k záveru vo vzťahu k úspechu alebo neúspechu vo veci. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednanja odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal (viť napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5. januára 2017, sp. zn. 5Obdo/76/2016). Rozhodnutie o trovách konania je preto v danom prípade predčasné, pretože na toto konanie nadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP.

59. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.